

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24Csp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202884
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123202884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, XXXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % vychádzajúc pri výpočte trov konania z prisúdenej istiny, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.3.2023 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 200 eur a náhrady trov konania.
2. V žalobe uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20Csp/33/2022 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v celom rozsahu úspešná. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/33/2022 -35 zo dňa 01.08.2022 (ďalej len „Základné konanie“) súd prvej inštancie vo výroku II. a III. určil dve neprijateľné zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. 4109078686 zo dňa 21.9.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.09.2022. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v Základnom konaní.
3. Žalobkyňa ako dôkazy označila rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/33/2022.
4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že žalobca už podal totožnú žalobu o vyplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 200 Eur na základe vyhodnotenia tej istej úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca sa teda nedomáha ochrany svojich práv, ale podáva duplicitné formulárové žaloby, ktorými sa výlučne snaží maximalizovať svoj prospech ako sa dá, čo jednoznačne nie je v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. na ochranu spotrebiteľa, ktorý má poskytovať spotrebiteľovi ochranu a nie slúžiť ako prostriedok na špekulatívne zneužívanie. Postup žalobcu je nielen v rozpore so všetkými zásadami civilného sporového poriadku, ale aj maximálne morálne neudržateľný a neprijateľný, nakoľko žiadny z inštitútov práva (a najmä nie ten na ochranu spotrebiteľa) nemôže byť zneužívaný na vlastné bezdôvodné obohacovanie sa. Žalobca v podanej žalobe nepreukázal,

ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil.

5. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na deň 29.9.2023, na ktorom právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe. Právny zástupca žalovaného svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 20Csp/33/2022 - 35 zo dňa 1.8.2022 konanie o určenie, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4109078686 zo dňa 21.9.2011 je bezúročný a bez poplatkov zastavil. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 4109078686 zo dňa 21.9.2011 v znení: „Neoddeliteľnou súčasťou tejto Úverovej zmluvy (ďalej iba „ÚZ“) sú Úverové podmienky (ďalej iba „ÚP“) spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej iba „Spoločnosť“). Dolupodpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že prevzal ÚP s kódom E., je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Klient ďalej potvrdzuje pravdivosť prehlásení uvedených pred textom úverových podmienok.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej určil, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4109078686, zo dňa 21.09.2011, v znení: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti určenia, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4109078686 zo dňa 21.9.2011 je bezúročný a bez poplatkov nepriznal. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok nepriznal.

8. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 21.09.2011, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4109078686 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa zaviazala žalobkyňa vrátiť 60 mesačných splátkach po 65,32 Eura. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku „Neoddeliteľnou súčasťou tejto Úverovej zmluvy (ďalej iba „ÚZ“) sú Úverové podmienky (ďalej iba „ÚP“) spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej iba „Spoločnosť“). Dolupodpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že prevzal ÚP s kódom E., je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Klient ďalej potvrdzuje pravdivosť prehlásení uvedených pred textom úverových podmienok“ tak dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd videl v tom, že žalovaný týmto ustanovením prenáša na žalobkyňu dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti zmluvy. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) OZ, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde. Navyše v predmetnej zmluve je zmluvná podmienka výrazne menším písmom ako podstatné časti zmluvy čo nepochybne zvyšuje riziko, že malému písmu spotrebiteľ neprpisuje tak dôležitý význam ako iným častiam zmluvy. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto bola vyhlásená za neprijateľnú. Za neprijateľnú považoval súd aj zmluvnú podmienku: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“ Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná a jej prijatie sa nedalo oddeliť od zmluvy samotnej. V zmysle uvedenej dohody bol spotrebiteľ povinný kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom a bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok a tým spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zákonodarca na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol a novelou zákona č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014 bol zavedený zákaz zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, okrem prípadov, ak táto dohoda

bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. V dôvodovej správe uviedol, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednania) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“

9. Rozsudok č. k.20Csp/33/2022 – 35 nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2022.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

- a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,
- b) upierať práva podľa § 3.

16. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľskom úvere, Zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

17. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie sp. zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo sp. zn. 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch,

kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

18. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

19. S poukazom na tieto závery, keďže je nepochybné, vychádzajúc z právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 20Csp/33/2022, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, čím boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľky v zmysle Občianskeho zákonníka, je základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie daný.

20. Súd mal na základe zisteného skutkového stavu s poukazom na právnu úpravu primeraného finančného zadosťučinenia za to, že dikcia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená tým, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola úspešná v predchádzajúcom konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, teda na súde úspešne uplatnila porušenie práv alebo povinností ustanovených Občianskym zákonníkom, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľov, resp. povinností dodávateľa zodpovedá. Súd pritom zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

21. Zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia je jednak satisfakčná funkcia, tá sa však týka len konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadosťučinenie priznané v relatívnej podobe. Okrem toho má primerané finančné zadosťučinenie aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorej úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od používania neprijateľných zmluvných podmienok či používania zmlúv neobsahujúcich zákonom predpísané náležitosti. Napokon existuje tu sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné a teda za neplatné, prípadne konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi (ide de facto o morálne odsúdenie), javí sa byť nedostatočným. Nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalovaný, kto sa dopustil konania v rozpore so zákonom.

22. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd berie do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadňuje aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniuslabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva, a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že aj vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvné podmienky v neprijateľnom znení. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/114/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/179/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/115/2018 zo dňa 29.01.2019)

23. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/92/2021 zo dňa 30.6.2022 vyplýva, že na priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o prístupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

24. Významné pre posúdenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je to, o aké vážne porušenia práva spotrebiteľa išlo. Musí sa vychádzať z konkrétnych skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Ako bolo už vyššie uvedené, porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože nevyplýva to znenia ustanovenia § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. V tomto prípade relevantné bolo len porušenie povinností zo strany dodávateľa, ktoré súd vyhodnotil v priamej súvislosti s vyslovením neprijateľnosti zmluvných podmienok.

25. V dôsledku konania žalovaného bol žalobca nielenže vystavený bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bol nútený chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snád ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadostučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinností dôjde. Žalobca sa v tomto prípade úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadostučinenia. Cieľom existencie inštitútu finančného zadostučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/9/2022).

26. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať finančné zadostučinenie vo výške 100 eur, ktoré je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhol predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom. V konaní bolo nepochybne preukázané, že zmluva predložená žalobkyni obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré súd vyhlásil za neprijateľné. Žalobkyňa netvrdila a nepreukázala, že konanie žalovaného malo negatívne dôsledky na vznik jej nepriaznivej majetkovej ako aj sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd prvej inštancie s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku primeraného zadostučinenia 100 eur.

27. Námietku žalovaného, že žalobkyňa podala proti nemu totožnú žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia na základe vyhodnotenia tej istej úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a určené neprijateľnosti zmluvných podmienok, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 16Csp/17/2022 došlo k určení zmluvy o úvere zo dňa 21.9.2011 č. 4109078686 za bezúročnú a bez poplatkov a určení neprijateľnosti zmluvných podmienok v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v Hlave 5 (Podmienky splácania úveru), v Hlave 18 (Sankcie) a Hlave 20 (Záverečné ustanovenia). Žalobkyňa si na podklade tohto rozsudku uplatnila voči žalovanému primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 200 Eur, ktoré je vedené pod sp. zn. 13Csp/19/2023. Predmetom tohto konania sp. zn. 24Csp/26/2023 je nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie na základe rozsudku sp. zn. 20Csp/33/2022, v ktorom došlo k zastaveniu konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy zo dňa 21.9.2011 z dôvodu prekážky začatej veci (keďže sa o totožnom nároku viedlo konanie sp. zn. 16Csp/17/2022) a určení neprijateľnosti zmluvných podmienok citovaných v bode 7 odôvodnenia rozsudku, teda odlišných ako v konaní sp. zn. 16Csp/17/2022). Pokiaľ sa žalovaný domnieval, že veci majú byť prejednávané v totožnom konaní, nič mu nebránilo podať riadny návrh na spojenie veci a súd by tak bol povinný o jeho návrhu procesným spôsobom rozhodnúť. Vzhľadom tomu, že žalovaný tak neučinil, súd nepovažoval jeho námietku o začatí separátnych konaní za dôvodnú.

28. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

29. Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

30. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal ňou požadovanú sumu primeraného finančného zadošťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).